

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 15P/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623200331
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Fandáková, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7623200331.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa Mgr. Jana Fandáková, LL.M., v právnej veci navrhovateľa: Š. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. X., Q. P. XXX/X, t.č. XX L. Q., L. L. XSF, Q.P. A. proti manželke, ktorá návrh na rozvod nepodalala: V. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. X., Q. P. XXX/X, t.č. XX N. J., Q.O. Q. XBE, Q. A., za účasti maloletého dieťaťa: L. O., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, takto

rozhodol:

I. Manželstvo V. O., rod. F., nar. XX.XX.XXXX a Š. O., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté XX.XX.XXXX v Q. V., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Q. V., vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým č. XX, sa rozvádza.

II. Maloletý L. O., nar. XX.XX.XXXX, sa na čas po rozvode zveruje do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého L. O., nar. XX.XX.XXXX sumou 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté, nezaopatrené dieťa a to vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Styk otca s maloletým sa neupravuje.

III. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 19.01.2023 bol súdu doručený návrh navrhovateľa (otec maloletého), ktorým sa domáha, aby súd rozviedol jeho manželstvo a na čas po rozvode manželstva upravil rodičovské práva a povinnosti vo vzťahu k maloletému synovi.

2. Navrhovateľ podaný návrh odôvodnil tým, že manželstvo uzatvorili po roku od narodenia prvej dcéry, pričom v tom čase bývali v dome jeho rodičov, časom si zakúpili vlastný dom a odsťahovali sa. Manželia majú spolu 6 detí, pričom toho času je maloletý len syn L.. Po jeho narodení malo podľa navrhovateľa dôjsť k odcudzeniu manželov, pričom prakticky spolu prestali intímne žiť. Narušenie vzťahov bolo a aj ostalo vážne. V roku 2007 sa rodina odsťahovala do Veľkej Británie a to z ekonomických dôvodov. Navrhovateľ tam pracoval a zabezpečoval potreby rodiny. Manželia spolu nežijú už od roku 2008, manželský život sa zmenil len na návštevy, navrhovateľ sa aj tak naďalej staral o rodinu. Od roku 2009 žije navrhovateľ opäť na Slovensku spolu so svojou družkou, pričom z tohto vzťahu sa narodili ďalšie 3 deti.

3. Spolu s návrhom doručil navrhovateľ súdu vyhlásenie manželky, ktorá nepodala návrh na rozvod, z obsahu ktorého súd zistil, že táto súhlasí s rozvodom manželstva. Uvedené potvrdzuje aj jej vyjadrenie doručené súdu dňa 11.04.2023. Z vyjadrenia súd zistil, že otec si vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k synovi plní, príjem matky je vo výške 410 L.

4. Uznesením sp. zn.: 15P/14/2023-21 zo dňa 16.03.2023 súd ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad za kolízneho opatrovníka na zastupovanie maloletého v tomto konaní.

5. Lustráciou v Sociálnej poisťovni súd zistil, že manželia (rodičia maloletého) nepoberajú žiadne dávky dôchodkového, nemocenského, úrazového poistenia a ani poistenia v nezamestnanosti.

6. Na základe správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad o pomeroch v rodine zo dňa 12.04.2023 súd zistil tieto skutočnosti:

Úrad vykonal dňa 03.04.2023 sociálne šetrenie na adrese trvalého pobytu navrhovateľa, pričom v čase šetrenia bola prítomná matka navrhovateľa T. O.. Pri pohovore uviedla, že syn Š. O.K. so svojou partnerkou a ich tromi deťmi žije vo Veľkej Británii. Najbližšie príde domov na návštevu na veľkonočné sviatky. Pani O. uviedla, že udržiava pravidelný kontakt prostredníctvom sociálnej siete synom Š. a taktiež aj s jeho manželkou V. O., ktorá taktiež s deťmi žije vo Veľkej Británii. Stará matka žije v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve jej syna Š.. Rodinný dom pozostáva z dvoch izieb a obývacej izby, v ktorej je aj kuchynská časť. Domácnosť je vykurovaná pecou na tuhé palivo. Hygiena domácnosti a kultúra bývania sú na veľmi dobrej úrovni. Následne úrad telefonicky kontaktoval navrhovateľa, ktorý uviedol, že zotrva na predmetnom návrhu, nakoľko sa s manželkou odcudzili po narodení posledného dieťaťa L.. V roku 2007 sa spolu s manželkou a deťmi odsťahovali do Veľkej Británie, kde žijú doposiaľ. Od januára 2008 s manželkou nežijú v spoločnej domácnosti. Uviedol, že manželku a spoločné deti po celý čas finančne podporoval. Toho času s manželkou žijú ich deti a to dospelý syn P. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je zdravotne znevýhodnený a mal. L. O., nar. XX.XX.XXXX. Menovaný uviedol, že synov si berie do svojej domácnosti počas víkendov. Finančne ich podporuje, aj nakupuje im oblečenie, prípadne iné potreby. Má s nimi dobrý vzťah. Vyjadril sa, že manželka súhlasí s rozvodom manželstva. Uviedol, že mal. L. navrhuje na čas po rozvode zveriť do osobnej starostlivosti matky. Menovaný k osobným pomeroch uviedol, že je bez pracovného pomeru. Je mu poskytovaná sociálne dávka vo výške 240 libier mesačne. Od roku 2009 žije s partnerkou L. L.. Počas ich spolužitia sa im narodili tri deti X. O., nar. XX.XX.XXXX, Š. O., nar. XX.XX.XXXX a L. O., nar. XX.XX.XXXX. Uviedol, že partnerka s deťmi pricestovali k nemu do Veľkej Británie v januári 2023. Partnerka s deťmi poberá sociálne dávky samostatne. Menovaný má vyživovaciu povinnosť celkovo k štyrom maloletým deťom. Rodina obýva nájomný trojizbový byt.

Úrad sa tiež telefonicky skontaktoval s V. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorá uviedla, že súhlasí s návrhom na rozvod manželstva, ako aj so zverením mal. L. do jej osobnej starostlivosti. Potvrdila skutočnosti, ktoré uviedol manžel vo svojom návrhu. S manželom nežijú v spoločnej domácnosti od januára 2008. Uviedla, že v manželstve sa im narodilo šesť detí, z nich päť sú dospelé a maloletý je L. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorý v septembri tohto roku dosiahne vek dospelosti. Uviedla, že manžel vždy finančne podporoval rodinu, zaujímal sa o ich potreby. Manžel chodieval počas víkendov pre mal. L. aj staršieho syna P. a berie si ich do svojej domácnosti. Finančne ich podporuje, nakupuje im oblečenie, L. zakúpil mobilný telefón. Matka dieťaťa uviedla, že mal. L. ukončil povinnú školskú dochádzku vo Veľkej Británii, nevykonáva pracovnú činnosť, hľadá si prácu. Matka uviedla, že syn L. je zdravý, dobre prospieva. Menovaná k osobným pomeroch uviedla, že je bez pracovného pomeru, vykonáva celodennú opateru dospelému synovi P., ktorý má zdravotné postihnutie. Za opatrovanie syna má príjem vo výške 280 libier mesačne, je jej poskytovaný príspevok na bývanie v sume 410 libier mesačne. Náklady za energie sú v sume 30 libier mesačne a za vodu v sume 20 libier mesačne. Matka s mal. L. a dospelým synom P.Z. bývajú v nájomnom dome. V podkroví domu užívajú tri izby a kúpeľňu so sociálnym zariadením. Na prízemí je obývací izba s kuchyňou.

7. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 19.04.2023, na ktorom bol prítomný navrhovateľ a kolízny opatrovník. Manželka, ktorá návrh na rozvod nepodala prítomná nebola, neprítomnosť ospravedlnila. Navrhovateľ zotrval na podanom návrhu, pričom opakovaním uviedol dôvody, pre ktoré navrhuje, aby bolo jeho manželstvo rozvedené. Navrhovateľ tiež poukázal na svoje sociálne pomery, pričom nad rámec zistených skutočností uviedol, že je vyučený v odbore tesár, pričom toto povolanie vykonával aj v Anglicku. Vo vzťahu k maloletému synovi navrhovateľ navrhol, aby bol zverený do osobnej

starostlivosti matky a on bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 30% zo sumy životného minima na nepľoleté, nezaopatrené dieťa. Prítomný kolízny opatrovník vyjadril s týmto návrhom svoj súhlas.

8. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z., o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len ako „Zákon o rodine“), súd môže manželstvo na návrhu niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

9. Podľa §23 ods.2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

10. Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

11. Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

12. Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

13. Podľa § 19 ods. 2 Zákona o rodine, o veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

14. Podľa § 19 ods. 3 Zákona o rodine, na výkon povolania a na pracovné uplatnenie nepotrebuje žiadny z manželov súhlas druhého manžela.

15. Podľa § 93 CMP, konanie sa začína len na návrh jedného z manželov.

16. Podľa § 94 CMP, účastníkmi konania o rozvod manželstva sú manželia.

17. Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že manželstvo účastníkov je hlboko a vážne rozvrátené a že neplní žiadnu zo svojich spoločenských funkcií, a preto je potrebné ich manželstvo rozviesť.

18. Navrhovateľ za príčiny rozvratu ich manželstva považuje odcudzenie manželov, pre ktoré začali vlastne obaja viesť svoje vlastné životy. Manžel toho času žije v partnerkou v spoločnej domácnosti, pričom majú spolu maloleté deti. Navrhovateľ tiež poukázal na neplnenie základných spoločenských funkcií manželstva, ako je spoločná výchova maloletých detí, spoločné vedenie domácnosti či vystupovanie ako rodina navonok v spoločnosti. Nakoľko manžel žije v novom vzťahu, vedenie intímneho života partnerov nie je, jeho nevedenie bolo dokonca dôvodom pre odcudzenie.

19. Súd na základe vykonaných dôkazov uvádza, že vážnosť rozvratu manželstva spočíva v dôvodoch, ktoré viedli navrhovateľa k podaniu návrhu na rozvod. Súd je toho názoru, že manželstvo je dostatočne vážne rozvrátené vtedy, ak už nemôže plniť svoj účel. Pritom účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí. Počas svojej existencie plní manželstvo funkciu sociálnu, ekonomickú, biologickú a výchovnú. Pokiaľ sa žiadna z týchto funkcií v manželstve nerealizuje, je možné manželstvo rozviesť. Ustanovenie § 23 Zákona o rodine predpokladá objektívnu existenciu rozvratu vzťahov bez ohľadu na subjektívne stanovisko manželov a na zavinenie niektorého z manželov (toto zavinenie môže mať vplyv napríklad na rozhodnutie súdu v konaní o zrušení práva spoločného nájmu bytu, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne pri náhrade trov konania v konaní o rozvod manželstva). Objektívny rozvrat vzťahov znamená, že medzi manželmi je skutočný stav nasvedčujúci nemožnosti plniť účel manželstva, resp. rodiny založenej manželstvom.

20. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov žiadnu z uvedených funkcií už v súčasnosti neplní.

21. Pokiaľ ide o trvalosť rozvratu, táto je dostatočne daná vtedy, ak už nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia. Vzhľadom na to, že manželstvo účastníkov už žiadnu z vyššie uvedených funkcií neplní a tento stav trvá dostatočne dlhý čas, pričom absentuje vôľa obnoviť spoluzitie, potom je možné považovať rozvrat tohto manželstva za trvalý.

22. V tomto konaní bolo preukázané, že navrhovateľ deklaruje, že sa chce rozviesť a z takéhoto jeho správania sa je možné jednoznačne vyvodiť, že nemá záujem na ďalšom trvaní takéhoto manželstva. Z jeho strany teda nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia, ktoré by napĺňalo svoj základný účel a síce vytvárať harmonické a trvalé životné spoločenstvo, akým rodina založená manželstvom nepochybne má byť. Manželka, ktorá návrh na rozvod manželstva nepodala taktiež s rozvodom súhlasila.

23. Nakoľko na základe vyššie uvedených skutočností je tento rozvrat objektívne preukázaný, súd preto návrhu navrhovateľa na rozvod manželstva vyhovel a manželstvo účastníkov rozviedol.

24. Podľa § 100 CMP, s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode.

25. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že s konaním o rozvod manželstva je zo zákona spojené konanie o úprave pomerov manželov ako rodičov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode.

26. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, či maloleté dieťa zverí do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov alebo do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

27. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o spoločnú osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem a ak obidvaja rodičia súhlasia so spoločnou osobnou starostlivosťou o dieťa, súd môže zveriť dieťa do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto zaistené potreby dieťaťa.

28. Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

29. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

30. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

31. Podľa § 24 ods. 6 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo

maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

32. Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

33. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

34. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloleteho dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

35. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloleteho dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

36. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

37. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

38. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. (§ 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 372/2004 Z.z.)

39. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

40. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

41. Podľa § 62 ods. 6 Zákona o rodine, ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

42. Podľa § 62 ods. 7 Zákona o rodine, ak je maloleté dieťa zverené do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, súd môže schváliť dohodu rodičov o výške výživného alebo môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov výživné neurčuje.

43. V čase vyhlásenia tohto rozsudku suma minimálneho zákonného výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa predstavuje čiastku 32,11 EUR mesačne na jedno dieťa.

44. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

45. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

46. Podľa § 111 CMP, v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o

- b) úprave výkonu rodičovských práv a povinností,
- c) výžive maloletého,
- d) styku s maloletým.

47. Podľa § 120 ods. 1 CMP, súd rozhoduje rozsudkom vo veciach podľa § 111 písm. b) až d), h) a i), inak rozhoduje vo veci samej uznesením.

48. Podľa § 122 CMP, ak vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozsudkom schválil dohodu rodičov, nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola dohoda schválená, odvolanie.

49. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

50. Pokiaľ šlo o zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky, súd mal preukázané z vykonaných dôkazov, že maloletý je toho času v starostlivosti matky, táto sa o neho riadne stará, pričom vo výkone tejto jej starostlivosti neboli zistené kolíznym opatrovníkom doteraz žiadne nedostatky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, preto súd nevidel žiadnu prekážku v tom, aby nebol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky. Súd súčasne rozhodol, že obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok a to s ohľadom na to, že otec býva taktiež vo Veľkej Británii, s maloletým je v kontakte, bráva si ho na víkendy, aktívne vykonáva svoje práva a rodičovské práva a povinnosti a preto neexistuje dôvod na ich obmedzenie.

51. Pokiaľ ide o výživné na maloletého, súd vychádzal z návrhu otca berúc do úvahy skutočnosť, že je nezamestnaný, toho času poberá sociálne dávky v zahraničí. Žije v spoločnej domácnosti v nájomnom byte so svojimi deťmi a družkou. Matka žije v nájomnom dome spolu s maloletým L. a plnoletým synom. Je tiež nezamestnaná, poberá sociálne dávky v zahraničí. Na základe uvedených skutočností preto súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletého syna sumou 30 % zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa s poukázaním na znenie ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, podľa ktorého je každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu.

52. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletým, súd tento styk neupravoval, nakoľko upraviť styk nenavrhol žiadny z účastníkov, navyše styk sa pravidelne realizuje.

53. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

54. Podľa § 57 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

55. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

56. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. O trovách konania súd rozhodol tak, že ich nepriznal žiadnemu z účastníkov konania, nakoľko súd nezistil žiadne také okolnosti, pre ktoré by bolo možné priznať trovy niektorému z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „CSP“/)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. (§ 62 ods. 1 CMP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. (§ 62 ods. 2 CMP)

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. (§ 62 ods. 3 CMP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Manžel, ktorý prijal priezvisko druhého manžela môže do troch mesiacov od právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode prehlásiť pred orgánom povereným viesť matriku, že opäť prijíma svoje predošlé priezvisko.